

ЕДВА ЗАЧЕВАМЫ ДА ИЗЛАЗАМЫ ИЗЪ ГЛУБОКАА ТЕМНИНА НЕБЧЕНІА. Освѣнь тоба видимы, че не само нашии просвѣщеныи прадѣдове Славане, но и Оученый Свѣтъз Бсѣакого народа варди въ писаніи помного, или помало едно общо нарѣчіе, т. е. тазыкъз, и побысокъз слогъ отъ престолюдіе, кое въ разайчныи страны, градове и села говори разайчно.

Се по таа причина разайчнаго говореніа престолюдіа, Прев. не е' оупотребилъ Церковный Печатъ (кой е' затъз отъ греческой тазыкъз, кога сѣ е' превело Свѣщенное Писаніе на Ветхо - Болгарской тазыкъз), но Гражданской, по пригѣрѣ и просвѣщеннаго Мира Европейцовъ, а найпаче едноплеменниковъ нашихъ Россіановъ, богатыхъ нынѣ Славанскихъ Сыновъ! Защото нашии Болгаре, въ едно мѣсто говорятъ сосъ оудареніе, сирѣчь: момче, момекъз, вода и проч; а въ